

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/3712/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.V.20.688/2024/3. számú végzése, e végzéssel összefüggésben a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény 75.§ (2) bekezdése és 75/A.§ (1) bekezdése és a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet 82. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Mikó András ügyvéd, Dr. Mikó András Ügyvédi Iroda) útján eljárva alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLl. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény 75.§ (2) bekezdése és 75/A.§ (1) bekezdése és a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet 82. § (2) bekezdése ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve, valamint az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.844/2023/5-I. számú ítélete és a Kúria Pfv.V.20.688/2024/3. számú végzése ellen, azok alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint a jogszabályhelyek ellentétesek az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, P) cikk (1)–(2) bekezdésével és XIII. cikk (1)–(2) bekezdésével, az ítélet és a végzés pedig az Alaptörvény 28. cikkével.
- [3] 1.1. Az indítványozó perbeli felperes „gyep” művelési ágú ingatlanait a vaddisznók 2020 decemberétől 2021 tavaszáig ismétlődően feltúrták. Az indítványozó ingatlanai az alperes vadásztársaság területén helyezkednek el. Az indítványozó a vadkár

megállapítása iránt jegyzői eljárást kezdeményezett, amelyben a kirendelt szakértő megállapította, hogy az indítványozót 483 539 forint összegű kár érte. A jegyző az eljárást megszüntette, mert a felek között nem jött létre egyezség.

- [4] Az indítványozó keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest – a 10%-os önfenntartási érték levonását figyelembe véve – 435 185 forint vadkár megtérítésére elsődlegesen a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.). 75. § (1) bekezdése, másodlagosan a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:563. § (1) bekezdése alapján. Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az indítványozónak 435 185 forintot a Ptk. 6:563. § (1) bekezdése alapján.
- [5] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította. A jogerős ítélet indokolása szerint az indítványozó kára mezőgazdasági művelésen belül keletkezett kárnak minősül, amelyre tekintettel a keresetet a Vtv. és a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) szabályai szerint kell elbírálni. A Ptk. 6:563. § (1) bekezdésére alapított kereset nem foghat helyt, mivel a Vtv. kizárólag a mező- és erdőgazdálkodáson kívül okozott károk tekintetében utal a Ptk. 6:563. §-ára. A Vhr. 82. § (2) bekezdése értelmében sem a legelőn, sem a rét művelési ágban okozott kár nem tartozik a mezőgazdaságban okozott, a vadászatra jogosult által megtérítendő vadkár körébe, ezért az indítványozó Vtv.-re alapított keresete sem lehetett alapos.
- [6] A jogerős ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmével együtt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett. A Kúria az indítványozó felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét nem tartotta megalapozottnak az indítványozó által megjelölt egyik ok tekintetében sem.
- [7] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ítélet és a végzés ellentétes az Alaptörvény 28. cikkével.
- [8] Az indítványozó álláspontja szerint a másodfokú bíróság ítélete a Vtv. és a Vhr. vonatkozó rendelkezéseinek, valamint a Ptk. 6:563. § rendelkezéseinek értelmezése során súlyosan megsértette az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, jogalkalmazásra vonatkozó alaptörvényi előírást, valamint a Kúria végzése is téves a jogerős ítéletre vonatkozó egyes megállapításai tekintetében.

- [9] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszának az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti elemében előadta, hogy a Vtv. 75.§ (2) bekezdése és 75/A.§ (1) bekezdése és a Vhr. 82. § (2) bekezdése az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe, P) cikk (1)–(2) bekezdéseibe és XIII. cikk (1)–(2) bekezdéseibe ütközik.
- [10] A Vtv. 75. §, 75/A. § (1) bekezdése és a Vhr. 82. § (2) bekezdése nem felelnek meg a normavilágosság követelményének, a Vtv. 75/A. § (1) bekezdésben a Ptk.-ra történő utalás ugyanis a Vtv. 75. § rendelkezéseivel nem konzisztens, a Vtv. 75. § (1) bekezdése és a Vhr. 82. § (2) bekezdése pedig szabályozási hézagot teremtenek, ezáltal jogot vonnak el. Az indítványozó álláspontja szerint sérti a jogbiztonság követelményét az a szabályozás, amely a generális normák alkalmazhatóságát úgy zárja ki, hogy maga nem ad teljeskörű szabályozást.
- [11] A Vtv. 75. § (2) bekezdése és 75/A. § (1) bekezdése, továbbá a Vhr. 82. § (2) bekezdése a termőföldekben esett károk érvényesíthetősége kapcsán a termőföld védelmének felételeit és egyben annak korlátját határozzák meg. Az indítványozó álláspontja szerint a vadászható állatok által termőföldekben okozott károk érvényesíthetőségének alapvető szabályait alaptörvény-ellenesen határozta meg a két jogszabály, ezen rendelkezések sértik az Alaptörvény P) cikk (1)–(2) bekezdéseit, tekintettel arra, hogy a termőföldek védelme tekintetében olyan alapvető korlátot állít fel, amely kizárja a jogellenesen okozott károk megtérítése iránti igények érvényesíthetőségét.
- [12] Az indítványozó szerint a tulajdonhoz való jog sérelmét jelentheti az, hogy megállapítható kényszerítő ok nélkül a megjelölt jogszabályhelyek a tulajdonost kártérítési jogától elzárták.
- [13] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [14] 2.1. Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt az indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését (28. cikk), a támadott bírói döntéseket, a Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.844/2023/5-I. számú ítéletét és a Kúria Pfv.V.20.688/2024/3. számú végzését, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [15] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az

Alaptörvény 28. cikke tekintetében megjegyzendő, hogy az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint az Alaptörvény 28. cikkére alkotmányjogi panasz önmagában nem alapítható {lásd pl. 3257/2016. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [13]; 12/2020. (VI. 22.) AB határozat, Indokolás [41]; 3550/2021. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3138/2022. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [10]}, ezért az indítványozóknak alkotmányjogi panasz előterjesztésére e vonatkozásban nincs lehetősége.

- [16] Így az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontján alapuló feltételnek, így az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye.
- [17] 2.2. Az Alkotmánybíróság az indítványozók Abtv. 26. § (1) bekezdés szerinti panaszával kapcsolatban az alábbiakat állapította meg. Az indítvány részben megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdése szerinti határozott kérelem feltételeinek, mivel az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [B] cikk (1) bekezdése, P) cikk (1)–(2) bekezdései, XIII. cikk (1)–(2) bekezdései], az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezéseket, a Vtv. 75.§ (2) bekezdését és 75/A.§ (1) bekezdését, valamint a Vhr. 82. § (2) bekezdését, továbbá részben az alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet a jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére. Az indítványozó jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. Az alkotmányjogi panaszt az indítványozó az ügyében folytatott bírósági eljárásban alkalmazott jogszabályi rendelkezésekkel szemben nyújtotta be.
- [18] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadály, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, illetve nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett döntéssel {3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11], 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24], 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]}. Az indítvány az Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2) bekezdéseinek állított sérelmével kapcsolatban az alaptörvényi rendelkezést csak említi, annak indítványozó szerinti kártérítéssel kapcsolatos tartalmára általánosságban utal, de alkotmányjogilag értékelhető indokolást nem fűz hozzá. Ezért az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikk (1)-(2) bekezdésére hivatkozó elemeiben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pontja szerinti indokolási kötelezettségnek.
- [19] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatályba lépése után is fenntartotta korábbi értelmezését, mely szerint a jogbiztonság önmagában nem alapjog, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a

visszaható hatályú jogalkotás tilalma és a felkészülési idő hiánya esetén lehet alapítani {3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17], 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]}. Az indítványozók alkotmányjogi panasza a fentiek szerint megjelölt egyik kivételes eset tekintetében sem tartalmaz indokolást. Erre tekintettel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben nincs helye a támadott jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenessége vizsgálatának.

- [20] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az Alaptörvény P) cikke nem tekinthető az alkotmányjogi panasz elbírálása szempontjából Alaptörvényben biztosított jognak {lásd többek között: 3435/2020. (XII. 9.) AB végzés, Indokolás [15]; 3273/2023. (VI. 9.) AB végzés, Indokolás [32]}. Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben is megállapította, hogy a hivatkozott alaptörvényi rendelkezésre alkotmányjogi panasz nem alapítható, ezért az Alaptörvény P) cikkére alapított alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdés *a)* pontjában foglalt feltételnek.
- [21] Erre tekintettel az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *b)* pontján alapuló feltételnek, így az az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz érdemi vizsgálatának nincs helye.
- [22] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. december 2.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró